

(Kort bemærkning).

**Poul Erik Dyrlund (S):**

Allerførst synes jeg, det er for billigt, at fru Charlotte Antonsen bruger en rettelse af en lille trykfejl i betænkningen som et udtryk for, at der her er tale om lovsjusk. Alle også i denne sal kan komme til i skyndingen at lave en tastefejl, sådan er det.

Fru Charlotte Antonsen var inde på spørgsmålet omkring mere tid og bedre chancer for at deltage i debatten omkring de her ting. Vi har diskuteret det her i to år, fru Charlotte Antonsen. Alle har haft mulighed for at byde ind på forskellig vis, på forskellige niveauer, og mange har budt ind; men der er også nogle, der har valgt de korslagte armes politik, og dem kan vi ikke tage hensyn til, når vi skal lave lovgivning på Christiansborg.

Med hensyn til spørgsmålet om, at ministeren nu vil blande sig i tilrettelæggelsen: Vi har et kæmpestort arbejdsmiljøapparat i det ganske land. Det, det her handler om, er, at ministeren nu er begyndt at blande sig i, er en meget, meget lille flig af dette kæmpestore apparat.

Jeg vil godt gøre fru Charlotte Antonsen opmærksom på, at vi faktisk også har haft deputationer repræsenterende arbejdsgivere i Arbejdsmarkedsudvalget, som har anbefalet, at vi fra Folketingets side lavede en generel BST-pligt.

I øvrigt vil jeg sige, for så vidt angår mit spørgsmål omkring frivilligheden, at jeg har sagt, at tempoet er for lavt. Jeg har ikke sagt, at der ikke er sket noget godt ude på arbejdsmarkedet, for det er der. Det har vi erkendt, og det har vi sagt flere gange fra denne talerstol, men vi er i den situation, at tempoet er for lavt, og det er det, vi kritiserer.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Hr. Poul Erik Dyrlund siger, at regeringen har diskuteret sagen i to år. Ja, der er jo så meget, regeringen diskuterer. Der er også så meget af det, regeringen diskuterer, der aldrig bliver til noget.

Faktum er, at lovforslaget blev fremsat den 7. maj, og så kan det godt være, at hr. Poul Erik Dyrlund og nogle organisationsfolk har vidst, hvad ministeren pønsede på, men de mennesker, der bliver berørt af forslaget, har ikke haft en ærlig chance for at se dette lovforslag, disse tanker fra regeringen, før den 7. maj.

Med hensyn til deputationer: Vi har haft 12 deputationer i udvalget. Der har jo ikke været særlig lang tid. Hvis der havde været lidt længere tid, havde vi sikkert haft ti gange så mange. Stort set alle deputationerne har været utilfredse i større eller mindre grad med hastigheden af behandlingen af forslaget og med indholdet af forslaget.

Så hr. Poul Erik Dyrlund og arbejdsministeren er de eneste i dette land, der mener, at der har været god tid til at behandle denne sag.

(Kort bemærkning).

**Poul Erik Dyrlund (S):**

Fru Charlotte Antonsen beskæftiger sig meget med datoen den 7. maj. I februar måned lagde arbejdsministeren et debatoplæg frem, og hvis fru Charlotte Antonsen havde gidet – i lighed med, hvad mange andre har gjort også uden for dette hus' vægge – læse det debatoplæg og holdt det op imod det, der står i lovforslaget, så ville hun konstatere, at det er to alen ud af ét stykke. Det har man haft masser af muligheder for ude omkring.

Men det er klart, at hvis man på forhånd er imod, at der lægges op til ændringer, som begynder at skubbe lidt til tempoet i det her, ja, så sætter man sig selvfølgelig med korslagte arme og siger: Vi har ikke tid nok. Vi skal have mere tid til snak.

Snakkeriets tid er ovre; det er det, det her handler om. Nu kræver vi handling, og det er det, lovforslaget er et udtryk for.

**Formanden:**

Så er det hr. Brian Mikkelsen som ordfører.

**Brian Mikkelsen (KF):**

Vi har haft nogle, synes vi fra konservativ side, rimelig gode forhandlinger med arbejdsministeren og regeringen omkring det her arbejdsmiljølovforslag, og vi har diskuteret en masse substantielle ting; men da vi så kom til snoren, syntes vi ikke, at det, som arbejdsministeren kunne tilbyde os, var godt nok.

Hvorfor var det ikke godt nok? Overskriften for alle forhandlingerne har jo været et godt arbejdsmiljø. Det er vi jo alle sammen interesseret i, både den yderste venstre- og højrefløj, midterpartierne, regeringen osv., men hvordan opnår man så et godt arbejdsmiljø?

Vi tror altså på, at man opnår et godt arbejdsmiljø, hvis man får virksomhederne med, og hvis man får de ansatte med i et fællesskab. Man